

stikring i den Henseende, at den Tvivl, jeg iøvrigt maatte nære, er salden bort. Ikke desto mindre havde jeg fra Begyndelsen af troet, at maatte stille det subsidiaire Forslag, som jeg har gjort, fordi man i den Valgkreds, hvor jeg er fra, nærer en stor Frygt for, at man skulde benytte den nærværende Læilighed til at fuldfæste Constitutionen. Ja, jeg kan bevise hvad jeg siger, netop den Valgkreds, — for hvilken jeg har den Ære at være valgt, nærer en saadan Frygt, og paalagde mig derfor at holde paa Constitutionen. Denne Frygt kan maaskee være aldeles overflødig, men jeg har troet, at en Udtalelse derom vilde her være paa sin Plads.

De Forslag, som ere gjorte af den 3die kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Rosenørn), vilde gjøre god Virkning rundt om i Landet; thi ogsaa flere Steder end i den Valgkreds, hvor jeg er fra, har man frygtet for Constitutionen, og det ikke uden Grund. Naar man nemlig stiller et absolut Princip i Spidsen — thi, der følger af det foreliggende Forslag den Forudsætning, at Kongen da, alene ifølge sin Magtsfuldkommenhed, kan give en Arvelov i Monarchiet — saa staaer Constitutionen i Fare. Jeg troer ikke, at Kongen nogentid har havt eller kan faae en saadan Magtsfuldkommenhed i Danmark. Jeg kan ikke overbevise mig derom, maaskee jeg feiler; men jeg antager det ikke, og heller ikke troer jeg, at han kan gjøre det for Slesvigs Vedkommende. Antages det, saa har Folket opgivet sin første og øverste constitutionelle Rettighed, og det maa dog absolut virke tilbage paa alle andre Statsforhold. Jeg tvivler ikke paa, at det er Ministeriets Hensigt at bevare Grundloven; men, det staaer ikke altid i Vedkommendes Magt at forhindre de videre Consequenter af et Princip, der alt er blevet gjort gjældende i een Retning. Har man, som jeg allerede har bemærket, først bragt et absolut Princip ind i Spidsen, saa virker det paa det Hele, og kan let faae en høist skadelig Indflydelse paa — ja maaskee tilintetgjøre Folkets øvrige Rettigheder. Det er dette, jeg har villet fremhæve, at det kan sees af mine Vælgere; thi den Forpligtelse have de paalagt mig, at gjøre Mit til at bevare Forsætningen.

Rirc: Da jeg hører til den Valgkreds, som den ærede stoste Taler nævnte, maa det være mig tilladt at modsig ham i det, han anførte. I vor Valgkreds er ingen saadan Frygt tilstede, men det er gaaet der som mange andre Steder over hele Landet, at man har ladet sig trykke Noget paa Ærmet, om at det var absolut nødvendigt, for at bibeholde Grundloven, at Arvesagen ikke gif igjennem her, at man skulde yttre Mistillid til Regjeringen, for at faae en ny Regjering til Roret. Det var det, som man havde søgt at bilde Folk ind; men Frygt for, at vi skulle tabe vor Forsætning er der ikke tilstede. Jeg er en af den ærede Talers Vælgere, og jeg har stemt paa ham, fordi han i sin Tale der erklærede sig saaledes, at jeg maatte henseere ham til yderste Benstre, hvortil jeg selv hører. Derfor har jeg med Fornøielse rakt min Haand i Beiret for ham, men ingenlunde, fordi jeg troede i ham at see Gen, der vilde kunne bringe det videre end vi Andre, der forrige Gang have stemt for Budskabet og ligeledes denne Gang agte at stemme for det. Jeg troer nemlig, at det Hele dreier sig blot, som der staaer i Digtet om de to Stridende, om hvorvidt Hatten skal siges at have en Form eller en Figur; og at det Hele paa samme Maade er stillet frem fra den ene Side, som virkelig har søgt at vække Splid i Nationen; andet troer jeg ikke det er.

Rosenørn: Jeg kan ikke andet end takke den høitærede Udenrigsminister for den i saa mange Henseender ogsaa for mig i høj Maade fyldestgjørende Udtalelse, som han nylig havde den Godhed at gjøre; den vil, hvis jeg iøvrigt havde nogen Tvivl, bevirke, at jeg ubetinget vil stemme for Hovedforslaget under Nr. 8, ogsaa naar de andre Forslag forkastes. Jeg finder mig for Diebliffet endnu ikke foranlediget til at tage noget af de af mig stillede Forslag tilbage, skjøndt jeg meget godt seer, at saaledes som Sagen nu staaer, finder der en saadan Anerkjendelse Sted om Indholdet af det vigtigste af dem, at Mange, som ikke ville stemme derfor, alene lade sig afholde derfra ved Forestillingen om, at det er aldeles overflødigt. Der er kun et Punkt, hvor den ærede Udenrigsminister aldeles har